

* * *

יוסי גמזו להיות תצב

"הפרח השנוא עליו ביותר בילדותי היה החצב, שסימן את סוף החופש הגדול.
אבל האמת? פרח מקסים."
(אורי הייטנר, המכתב העיתי, גליון 868)

להיות תצב, לזקף גבעול, למתח חיץ
בין עקשותה הלא נלאית של הצמיחה
ובין רשעם החד של כל חוהי הקיץ
שלא נותר בהם כל זכר לפריחה.

לגבה חרש ממישרת למישרת
של שרב אור לזהט כתפת מבצר
על בהונות הסבלנות עזת השרש
שבה יקב הדין בפלע את הקר.

ולא לתת, לוא גם לרגע, את הדעת
לתסכולם של הנלוז והעקל
המתנכלים לזקיפותך הלא נרתעת,
עבדה: יפיה של הפריחה אומר הפל.